

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESETTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmú közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre	4 frt.
Félévre	2 "
Évnyegyedre	1 "
Egyes példány	10 kr.

Hirdetések jutányosárárt közöletnek, külön mindannyiszor 30 kr. bélyegdíj mellett. Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyujtácsa 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nurusán Péter fűszerkereskedésben.

A nyitlterben magán és pártérdekű cikkekkel ölesé árárt elfogadunk.

A kis kóristanó.

— *Genre.* —

Bibor kis ajka, hogyha dalra nyíl,
Az nem halol az égre bár,
De megtalálja szívem' mint a nyíl,
. . . Szegénynek aztán vége már;
Olyan e hang, mely szívhől szívbe jó,
Dalolj te csak te szép kóristanó!

S szeme, amely tüzet lövelve szét
Lagyg, hevít miként a nap,
— Elvenni képes száz vén böles eszét
Megláttam, s szűm azóta rab,
— De néha még is bőrtönőmbé jó
És felderít a szép kóristanó.

S ha lép, az ő piezinyke alkata
Oly vidoran lebeg, szököl,
Azt gondolod az ének anygala,
S kiváltha olykor átölel,
Az isteneknek bírní vágya jó
Oly magasztos e kis kóristanó!

S aztán no meg . . . (hogy szégyen nem hiszem)
Csókolni jól tud már e lény,
— Csak én, meg ő, — de má s ám senkiséim!
Mert ő a földre jött erény.
Ne tudja ezt se' meg . . . pirulna ő —
Én mindenem — a szép kóristanó.

Ha pálya - társad undok ajka mar,
(Ilyen e téren anyi van!)
Ne szegje röpke kedved ez hamar,
Irgyék-ök mindannyian!
Mind elbukik, ki vermet ásní jó
Szoross Te csak Te szép kóristanó!

S ha itt az óra . . . és a percz jelen,
— Hol üdvöm zára nyíla meg,
— S e nő, kit én imádok megjelen
És ajka szent „igen“ -t rebeg:
A legszebb „dalt zengi el ekkor ő
Én mindenem a szép kóristanó!

Dobocsányi Gyula.

Szeretet és szerelem.

— Beszély. —

Halász Deszötl.

(Folytatás.)

De ime ő mint bűnöst vádolja be
magát előttem: szerelmissé lón egy
más leányja, nem — anygalba! —

ugymond ő lelkesülten. Isten látja lel-
kemet mennyire örvendek ezen őszinte
nyilatkozaton. Barátsága kedvesebb,
mert szerelmét viszonzni nem tudnám
és ez fájna! — Oh, mit szenvedek nap-
onként, látván azt a rajongó szerelmet
melylyel nővéremhez jegyese viseltetik.
Minő boldog az én Jozefa nénikém,
megnyerte a világ legszerelmesebb szívét,
és mily boldogtalan vagyok én!
nem mintha irigyelném ezt a boldogsá-
got, — enél már jobb vagyok mostan,
hanem mivel így boldogtalanságom an-
nál sötétebb szímben tűnik fel — Nem
elég-e hát nekem az a gyöngéd anyai
és testvéri szeretet, az a kedves bará-
tság, melyekkel engemet megáldanak,
nem elég-e hát az a boldogsághoz: mi-
nő elégedetlen, minő telhetetlen vagy őh
szív! Nem kell-e inkább hálát adnom
hogy anyi nemes szív szeretetét meg-
nyerhettem.

Julius 2-án. — Irtózatos napom
volt tegnap. Ott voltam a templomba!
hallám a mint Jozefa és Albert örök
hűségét esküdtek egymásnak. Sohasem,
éreztem annyira a szerelem nagyságát,
mint ekkor. Szívem szorult, mintha szét
akart volna repedni fájdalomában. Meny-
nyivel boldogabb volnék most, ha ott,
volnék lenni, a kemény hantok alatt,
a hol a szív érzem nem képes többé,
— de várjunk, nem sokáig kell már zen-
vednem, Isten megelégteli fájdalomaimat
. . . elhervaszt megemészt szerelmem-
nek titokban tartott örökös tüze . . .

Sándor letette a könyvecskét, mely-
nek többi lapjai üresen állottak s által-
ment Akosékhöz, hol már a vacsorához
kellott ülnie.

Ákos apja még él, tisztos öreg uri
ember, kinnek nője halála után, úgy lát-
szik, hogy nem igen sok kedve van már
az élethez; napról napra jobban a föld-
felé is görnyed szegény, mintha csak
sírját keressen szemével. —

Sándor csakhamar fölállott az asz-
taltól. Engedelmet kért, hogy sokáig
nem mulathat szobájokban, mert sűrűs
teendői vannak, aztán termébe vonult,
asztalhoz ült és irt szorgalmasan csak-
jéfélig; leirta barátjának naplóját
egészen.

IV.

A Rákos partján.

Más nap vasárnapra viradtak is-
merőscink. Délelőtti 10 óra volt. Szá-
lasiné és legkissebb leánya, Nina is, a
templomba siettek, melynek hívogató
harangja még mindig szólott.

Nemsokára Sándor is az Isten há-
zában hallgatta az ékes hangu egyházi
szónok kenetteljes igéit, s midőn a temp-
lomot oda hagyták, kísérsőül szegődött
barátúéjának oldalához.

— Hát csak lesz szereucsém ma
délben öcsémhez? — kérde Szálasiné
édes mosollyal tevén hozzá, — azért
hozom emlékezésbe, mert tudom hogy
kegyed egy kissé feledékeny!

— Oh igen, részemről lesz a sze-
reucse, Akoséknak meg is mondtam
már, hogy réam ne várjanak ebédkor.
— Igaza van nagysámmak, megengedem,
hogy feledékeny szoktam lenni, oh de
az ily kedves meghívásokat elnem fe-
lejttem.

Haza értek.

Mari kisasszony cselédjökkel együtt
a konyhában sürgölődve, az ifju párt
pedig az utcúra két ablakkal néző szo-
bában beszélgetve találták.

— Ne háborgassuk ezt a két sze-
relmes galambot, — mondá Nina fájó
mosolygással, — jerünk a másik szoba-
ba, vagy ha ugy akarod édes Sándor-
kám, sétáljunk le a kertbe.

— Inkább a kertbe, a Rákos part-
jára, a nagy díófa alá, ahol egykor olyan
sokat elábrándoztam, — mondá a hű
barát egészen elérzékenyülve.

Egy pár pillanat mulva ott ültek
aztán a nagy díófa alatt, a Rákos part-
jának közelében.

A nap forró sugaraitól az árnyas
fának lombjai védték őket; a Rákos a
tegnapi zivatar után nem cseregve ha-
nem inkább susogva simult el medrében;
a tiszta kék égen semmi felhőfoslány
nem látszott, olyan nappal volt tehát,
mint a miót egy jeles természetbúvá-
runk (Bugát) „isteni“ napnak neve-
zett el.

— Elhoztad könyvem, nemde?
szólt meg Nina, reszketeg hangjával,
mintha félne az ellenkezőtől.

— Oh igen, imé itt van; — s hogyan köszönjem meg azt a feltétlen bizalmat, melyet irántam ennek átnyújtásával tanúsított?

— Szeretettért szeretettel, bizalomért bizalommal tartozunk egymásnak, nem köszönettel; — s te is bizalmas voltál hozzám! Meggyőnted nékem pünkösdi első napján születés napomkor kapott kedves levelemben, hogy szerelmes vagy. Jól van. Látod én azért nem haragszom; meggyőződhettem naplóból róla, hogy a te szerelmednek csak örvendhetek.

Meggyőződtem; de látod nékem még az is oly nagyon fáj, hogy teirántad hitlenné lettem.

Csalatkozol. Csupán baráti szeretet volt az, a mit te irányomban érezteél édes Sándorkám, és ez nékem elég, oly édes nékem az az érzés, hogy te boldog vagy, — boldogabb lettél szerelmedben; — Ne hidd, ne ámsítsd magad azzal, hogy te hűtellen lettél hozzám; nem, hiszen te most is szeretsz engem, csak oly forrón mint azelőtt — barátilag.

— Igazad van; szeretlek édes Ninám s én mondhatom el igazán, a mit te rólam mondál, hogy büszke vagyok barátságodra.

— Ne hidd, hogy a szerelem mulandó lehetne, soha sem volt az szerelem mely a napokkal évekkkel együtt elenyészhetik. Mulandó szerelmet szerelmenek nevezni vétek. Én látod még a valódi barátságot is örökösnek tartom, mely a siron túlra is elkiséri lelkeinket; — hát a szerelmet hogyné tarthatnók örökösnek?

Szép de keserű ábrándaid vannak édes barátom. Én az életből s saját tapasztalásaimból is az ellenkezőt állíthatom. Én azt hiszem, hogy a szerelem mint isteni érzemény örökös lehet, és örökösnek is kellene annak lenni, ám de még sem az mindenkor; én hiszek a jőltévő gondviselésben, mely a reménytelen, viszonzásra nem talált szerelmet megsemmisíti s át helyette másik szerelmet, mely a boldogtalanság helyett boldogságot virágoztat föl szívünkben. Ez az én vigasztalásom számodra is, a te reménytelen, viszonzást nem váró és nem is kereső szerelmedben. Én látod kénytelen vagyok megvallani, hogy — már ha tégedet nem számítlak is, legyen igazad ebben, — volt már nő a kit valóban szerelmemmel szerettem, de mint hogy érzelmeim viszonzása helyett baráti szeretettel találkoztam, — más iránt lettem szerelmessé. Ne tagadd meg magadtól a reménységet: te még boldog lehetsz!

Boldog? — majd a sírban, nem a földön, hanem a föld alatt, nem az életben, hanem a túlvilágon; mert sokkal vallásosabb vagyok, mint sem olyan igazságtalannak tartanám az Istent a kit minden tökéletességgel felruháztunk kell gondolnunk, — hogy a jóknak sokszor boldogtalanságot, a gonoszoknak pedig ha nem is boldogságot, de legalább szerencsét nyújtson a nélkül, hogy a túlvilágban emezeket megne büntetné, amazokat pedig föl ne magasztalná.

Igy, így, tenéked van hited, édes Ninám, és így nem vagy teljesen boldogtalan.

Nem, nem vagyok teljesen boldogtalan; a hit nyugalmat, önlektüzdést, a szenvedésekben bátorságot adhat lelkünknek; oh de a valódi boldogságot csak a viszonzott szerelm adhatja e földön, s méltán zengé Petőfi Sándor a „Csillagos ég” című költeményében, midőn merengésében a csillagok közül visszazállt lelkétől azt kérdi, hogy: lángol-e ott is szívek mélyén a szerelem? Ha ott is szeretnek, oh úgy vágyom oda, S hogy feljussak forrón imádkozni fogok, De ha a szerelem föl nem kísér oda, Ugy Isten hozzátok ragyogó csillagok. Ugy szebb a föld minden bűbánata mellett S enyészek el ha a sírba fognak tenni A szerelem mindent pótol s a szerelmet Nem pótolja semmi!

Igen de ő bizonyosan a viszonzott szerelmet érthette itten! oh mert az ilyen szerelmet, mint az anyém „romboló szerelmenek” nevezhetjük, s ilyen szerelmet én még a túlvilágon sem óhajtok magamnak, mert az pokol lenne!

— Ne epegsz magadat ilyes gondolatokkal, édes Ninám; tanul inkább a helyett szeretni — másodsor.

Oh csak lehetne! De én nem lihetem.

— Hald csak valami jutott eszembe, volt néked egy ifjúkori szép ábrándom, miért nincs az, gondolám magamban, hogy mindenki egyszer szeretne életében és aztán mindenik megtalálhá a maga párját, a ki szintén őt szeretné minő boldogság színhelyévé válék akkor a földi élet, gondolám magamban, pedig most nevetem ezen ábrándomat; minő egyhangu, minő színetlen, minő változatosság nélküli való, minő prózai volna akkor az emberiségnek életfolyama s lehet, hogy a tehetetlen ember, még azon állapotban sem érezné magát boldognak, mert nem volna fogalma a boldogtalanságról. Most már okosabb vagyok mintsem olyasmikről ábrándoznám. Bizonyosan jobban tudta azt a böles alkotó, mint cselekszik, mint mi, midőn az emberi szívekbe viszonzatlanul hagyott szerelmet is teremtett... Oh csak te ne tartoznál ezen szerencsétlenség közé!

— Szenvedni is kell valakinek, s miért szenvedne inkább más, miért ne én, a ki a fájdalomhoz erőt is nyertem, a kit a szenvedés testileg fog majd csak megtörni; de én tégedet féltlek attól hogy a boldogság próza, a fájdalom pedig költészet. Féltlek, hogy a boldogság majd elhallgattatja lantodnak gyönyörű zengését s mint egykor Petőfi Sándor, Vácht Sándornéhoz írt, emlékvésében mondá, én is szeretném megtudni annak a te kedves választottnak, hogy gyötörjön is egy kis sé.

— Nem mondám én azt, hogy a boldogságban színt úgy nincsen költészet mint a boldogtalanságban, hiszen hogyan irhatta volna meg akkor Kisfaludy Sándor „Boldog szerelm” című kötetre menő költeményeit. — Engem ne félt, sokkal jobban féltethetlek én téged szenvedéseidben! De még tégedet sem féltlek, hiszen azt mondá Tompa: Ki vesz sokat, mindent mi drága itt :

Hitét ha őrzi, — őrzi őt a hit!
V.

Az egyik jó, a másik elmeigy. Tizenhárom hónapnak elmúltával az előbbeni jelenet után, reszkető kézzel írta meg Nina, Csáky Sándornak a következő sorokat:

„Édes barátom! — Beteg vagyok, nagyon beteg vagyok. Jöjj ha lehet minél előbb, mert ha nem sietsz, nem látod többé e földön szerető barátnődet; — hanem sírját találod meg majd csak — szegény Ninádnak.”

Sándor jött és barátnőjét ágyában fekvé betegten találta.

— Érzem, hogy nem soká leszek már beteg; mondá az a halvány hajdon párnájára könyökölve. — Jertek azért egyenkint hozzám, mind, a kiket szerettem életemben, hadd búcsúzzam el tőletek addig, míg ajkaim meg nem némulnak, Jer először is anyám, jó édes anyám ágyamhoz. Ne sírj. Mit búcsúzkodol egyik leányodnak elvesztésén. Jer, csókolj meg, aztán erejű a másik szobába lásd másik leányodnak boldogságát, a ki a te kedves unokádat csókolgatja. — Hozzátok be azt a kedves kis Gézát, hadd csókoljam meg én is, hadd adjam rája áldásomat. — Jer ide addig Ákos. Anyám eltávozott, unokáját akarja behozni, Mari némom is távol van, gyógyiszer hoz számomra: azt hiszi szegény, hogy még azzal segíthet rajtam. — Ákos te szeretted engem s úgy hiszem, hogy meghallgatod a haldoklónak hozzád intézett utolsó kérelmét; egy titkot sugok meg néked Mari testvérem te érted epekedik. Te azt pedig nem is gyanítád. Nem esodálkozom rajta nagyon szeretted engem! Én észrevettem bár ha nem mondá, hogy tégedet szeret. Ó jó leány jó gazdasszony: ő boldogítani fog majd téged, add neki azon jegygyűrűt a mit számomra készítettél, a mivel ma akartál eljegyezni (Vége köv.)

Kis menyecske . . .

Kis menyecske! Barna kis menyecske! Ugyan, ugyan: mi van a szemédbe? Mitől ég az, mint két égő fákllya? Mint az égnek fényes napvilága? Rám tekintesz s egy pillantásodtól, — — Mint a lópor, ha a szikra rá hull, — Alvó szívom tüzre, lángra lobbaj; Egy dobbanás helyett kettőt dobban.

Kis menyecske! Barna kis menyecske! Mond csak, mond csak: mi van az szemédbe? Rám tekintesz, egy kintvetetédől! A forró vér elszőkik szívemből. — Szemeidnek égőt sugára, Hogy változik fagyos hóvilágra? Egymás mellett ugyan hogy férhet meg Szemeidben, a sugár s a felleg?

Kis menyecske! Barna kis menyecske! Mondok egyet ragyogó szemedre: Nem egyből az tisztá tengor-szemnél, Melyben kiki fényes napot szemlél; Pedig olyan hideg a kebele, Mintha hóval, jéggel volna tele. Nincs napja, de vissza tudja dobni A nap sugárt mely rá jött mulatni. —

Margitay Dezső.

A konyhasó, mint háziállataink táplálékának fűszere.

(Folytatás.)

Azon bikáknál, melyek egy évig nem kaptak sót, a szőr jobban összekuszálódott, és néhol a bőr megkopaszodott, ellenben egyéb bikák megtartották erőteljes és sima kinézésüket, és vidámságuk, valamint az ugrásra számtalanszor mutatott hajlamuk, élénk ellentétet képezett amazok lomha járása és s hideg vérmérsékletével.

Hizlalásnál, valamint a tejelő marha táplálásánál mindenesetre ajánlatos a konyhasó adagolása.

Hizlalásnál a só van hivatva az emésztést elősegíteni, és a gazdag tápszert, különösen ha az nehezen emészthető anyagokból állana, legyőzni. Igás lovak és ökröknek csekély adag só egyáltalán nem fölösleges, és kísérletek mutatják, hogy azon állatok, melyek előtök-sé a só sós vízre adták, gyengébb munka mellett, több sót emésztettek fel, mi legjobb bizonyítéka annak, hogy a só elősegíti az emésztést.

Liebig, Boussingault kísérleteire vonatkozólag a következőket mondja: azon bikák, melyek naponként részületek sóban, darzúra a termékeknek kevésse megfelelő életmódnak a melyre szorítottak, és a mozgás hiányának, mégis egészségesek maradtak; véruik tiszta és a táplálkozás mindenemű czéljaira alkalmas maradt; a sóban hatalmas ellenszert nyertek az egészségüket megtámadó mindenféle külső behatások ellen; a többi állatok mindenféle betegségre nagy hajlamot mutattak, s csak egy szikrára lett volna szükség, hogy a bennök felhalmozódott kóroanyagok lángot fogjanak és őket felemésztsék. A só nem hat a húskepződésre, de elhárítja azon káros befolyásokat, melyek a hizlaltak természetellenes lefolyása alatt a húskepzés alkalmával előállanak, és alkalmazásának haszna eléggé nem megastalható.

A naponként nyújtandó só men-

nyiségére nézve még nem jött megegyezés létre.

Kühn nem ajánl többet $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{4}$ latnál 100 font élősulyra, Koeber két-szer annyit. Leghelyesebb talán magukra az állatokra bizoni a só tetszés szerinti élvezetét, s e czélből eléjük kö-ső adandó olyformán, hogy azt a mikor akkor megnyalhasásk.

Mielőtt egynehány megbízható ember által ez irányban tett kísérletet sorolnánk fel, idézzük Liebignek a só-adagolásra vonatkozó néhány szavát, melyek ma ép oly tökéletes alkalmazást nyerhetnek mint akkor, a midőn írva lettek.

(Vége köv.)

V e g y e s .

A debreczeni könyvnyomdásók önképző egylete átal f. é. jun. 5-én rendezett és megtartott tánczyvalommal egybekötött emléktünet-pályákon sikerült, — mit habár n. é. olvasóink legtöbbje személyes jelenlét után ismeri is, mindazonáltal a multétt eseményeül azt sorozni el nem mulasztathatjuk. — Az ünnepélyt F r i e s József nyomda-üggyezetője az ünnepély czéjárt festő beszédével megnyitván. „Süketnek kell lenni” című ügyfelvonásos bohózat adatot; ezt Leidenfrost Gyula ur felolvasása követte, azután a „Fehér Othello” című egyfelv. vígjátékot reggelig tartó táncz mulatság fejezte be. — lehetetlen a két színműben szereplő Fries Ilka és Irma Kisasszonyokról valamint Sztrill, Váradi és Leska Nándor urakról a legelismertebben nem emlékezni, — kik az előadást valódi szim művészeknek beillő otthonossággal, ügyességgel, őszhangzatosan ugyadták elő, hogy csodálkozni lehetett a műkedvelők művészi előadásá felett. — A „Népkert”-et még alighalátogatta meg oly nagyszámu dísz közönség mint ez este-télyen és aligha távozott el e helyről elégedetbenben mint ez alkallomból. — Bevétele: 542 frt. 1 db. arany és 1. tallér. Kiadás: 433 f.

A városunkban f. é. júl. 1-én megtartandó képviselő választásra az előkészületek ugy a szabadlevél mint a függetlenségi párt részéről megtörtettek; a függetlenségi párt P. fia s Csapó utcazi ellenjelöltül Verchoway Gyulát; Czegléd s Varga utcazi jelöltül: **Pataj Istvánt**; Hatvan Piacz utcazi jelöltül **Simonyt Ernőt** lépteti fel. —

— **A debreczeni négyelet**

közelebbi 3 évi működésének áldásos voltát a legfényesebben igazolja azon siker melyet az egylet büszkén mutathat fel, melyszerint az egylet azonkívül hogy 319 családot 5566 frtal segélyezett, 15 órát tartott s ezekre 3584 frtot költött 34 bétetett győgyített, egy vak nőt operáltatott, 10 vagyontalant eltemtetett: jelenlegi vagyoni állása 33,454.

— **Értesítés.** Van szerencsém a debreczeni **II-ik választókerület** (hatvan-piacz-utca) t. választó polgárait értesíteni, hogy a lefolyt 1872—75-diki országgyűlésről **beszámoló beszéde-met** folyó június hó 13-kán, vasárnap délelőtt 10 órakor fogom a város házá nagy tanácsstermében megtartani. Mely alkalomra szíves megjelenésöket kérem. Debreczen, 1875. jun. 10-én.

Kiss Lajos
a debreczeni II-ik választókerület volt országgyűlési képviselője.

— **Olvasóink figyelmét** a feketehegyi vizgyógyintézetre vonatkozó, mai számunkban is közzétett tudósításra felkérjük, — e győgyintézetet anélkül is inkább ajánljuk a szenvedő emberiségnek, mert egy ott ádülő barátunk előadás szerint e hely: a legkitünőbb fekvésű, kellemes győgyfördő.

— **A debreczeni iparos ifjak önképző egylete** által f. é. júl. 4-én a Népkertben saját és betegséggyógyászati pénztára javára zártkötő tánczyvalom tartatik.

— **Belső és külső legelőn** hajtó iv nélküli legelgetés pénzbirság terhe alatt tilva van.

— **A debreczeni könyv-könyvnyomda** és kártyagyári részvényársulat m. évi osztalékfejtésben a 3 számu szelvényeket 5 fjjával júl. 1 től kezdve beváltani fogja.

— **A tornaegetlet** f. é. jun. 20-kán tánczyvalommal egybekötött torna ünnepélyt rendez, a „Népkert”-ben belépti díj 1—1 frt.

— **Életismeretek tárháza** című alatt Obermayer Lajos egy immár 3 füzetben megjelent folyóiratot szerkeszt, ajánljuk ez érdekes művet olvasóink pártfogásába.

Debreczeni piaci középár,

mérőben, 1875. Május 4.
Buza 375. Kétszeres 290. Rozs 270.
Árpa 180. Zab 165. Tengeri 240. Köles 325. Kása 600. 1 zsák burgonya 130. 1 mázsa szalonna 41 — 42 — 43 frt. 1 mázsa háj 42 — 43 — 44 frt.

Báthory Sándor.

Felelős szerk s laptulajdonos.

H I R D E T É S E K .

Vizgyógyintézet!

A feketehegyi hidegvizgyógyintézet, Szepesnegyében Wagentrással bányaváros közelében egy kies fenyves erdővel körülvevő völgyben, a legtisztább 6 foknyi vízzel bővelkedő forrásokkal megáldva már 1853 óta fennáll. A sétautak a fenyvesekben, sok forráshoz vezetve, drányira terjeszkednek; a szórakozásról, táncz-és társas-terem, zongora, tekeasztal, kuglija és gymnastikáról gondoskodva van. Általában azt lehet mondani, hogy a vizgyógy-módoz alkalmatossabb helyiséget egy fűrdőben sem lehet találni.

A gyógykezelés a hidegvizgyógy-módoz (hydropathia) tanai szerint történik, mely Prisznitz óta, már sok javítókon ment keresztül és az alóliit igazgató, saját 22 évi tapasztalásai szerint is idomítja.

Az ételek a győgy-módozhoz vannak alkalmazva.

Az egyéniségek megkülömböztetése és a betegségek helyes felismerése utána győgybinás, a természet és élettan törvényeire fektetve, mindenféle idült bajokban, még mindég a legjobb hatással volt, úgy hogy sok betegség, mely sikertelenül már sokfélelepe győgyittattak, itt pár hét alatt elmúlt. — Legnagyobb siker tapasztalattal: csúsz, köszvény, bujakra, bőrbetegségek, aranyér, gyomorhurut, hideglelés, máj és lép-dagadatok, gőrcsök és minden ideges bántalmak, vértolulások, szivbajok, női betegségek, görvélly- és sápkór-nál. —

A kiadásokra nézve ezen fűrdő a legolcsóbbak közé tartozik; jelesen a napi

kiadások a következők: szoba 20 krtól 1 frtig, koszt 1 frt 20 kr, szolgálat a kúránál 15 kr., ágynemű használat 15 kr., pokrócz 10 kr., lepedő 3 kr., törülköző 1 kr. Örök áron is megvehető: új pokrócz 14 frt, lepedő 2 frt, 60 kr. — 3 frt, haskötő 1 frt, pohár 50 kr. — 80 kr. papucs 30 kr.

Az ilyenképen ellátott intézet — mely sok tekintetben Gräfenberget felülmúlja, — Május elejétől, October végéig nyitva van. Iglyég, már vasuton lehet jönni, melyhez feketehegy csak 2 órányira fekvén, széken, — mely az indóháznál, vagy a városban feltalálható — történik az átszállítás.

Lomnitz Vilmos,

az intézet tulajdonosa és hydrop. orvosa.
1—2.

Árverési hirdetés.

1235 szám. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Weisz Ferencz** debreczeni lakos részére, alperesek, **Bürcsik János** és neje **Zádkány Sára** derecskei lakosoktól 100 arf. tőke és járuléki erejéig Végrehajtható Kőrödi Sándor alapítványi pénztárnok részére pedig 250 frt. tőke és járuléki erejéig, lefoglalt **s összesen 1100fra becsült ingatlanok, u. m. a Derecskei 1161 sz. tjkvbe bejegyzett 1217 sz. házastelek 11, 133 h. r. sz. a. foglalt 769 □ öl szőlő, és az A. I. 2-8 ugy a derecskei 1841 sz. tjkvben A. I. 1-5 r. sz. a. foglalt külsőségeknél megfelelőleg a tagosítás folytán kiadott 959 térképi sz. a. 7950 □ öl, 925 térképi sz. a. 6878 □ öl, 869 térképi sz. a. 5495 □ öl, 750 térképi sz. a. 6795 □ öl, 761 térképi sz. a. 2430 □ öl, külsőségekre folyó 1875-dik évi **julius hó 17-dik**, szükség esetére **augusztus hó 17-dik** napján d. előtt 10 órakor, Derecske m. városánál, a derecskei kir. járásbírósig által megtartandó árverés elfognak adatni.**

Árverési feltételek a következők:

1. Kiküldési ár a becserlték, melynek 10%-a, vagy is 410 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.
2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becásron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becásron alól is eladatnak.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első $\frac{1}{3}$ rész 1 hónap, a 2-dik $\frac{1}{3}$ rész 2 hónap, a 3-dik $\frac{1}{3}$ rész 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamattal fentire telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.
4. Vevő a háznak csak 14 nap múlva a többi vett ingatlanoknak azonnal birókába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizése után fog hivatalból bekebelezetni.
5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.
6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kiütendő s csak egyszeri árverésen becásron alól is elfognak adatni.

Egyszermsind a távollévő vagy meg nem jelenő jelzalogos hitelezők, a vételár felosztása alkalmával a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Jámbor Lajos által fognak képviseltetni.

Egyszermsind azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesítheteni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteket ezen hirdetőmny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentire telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi május hó 21-dik napján tartott üléséből.

Boruzs József,

1—3. jegyző.

215.
1875.

Hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó ezenel közzé teszi: hogy a debreczeni kir. törvényszék 1874-ik évi 18894. számú végzése következtében, alperes reszegei

Jasztrabszky Emilnél, felperes Liederman Mihály részére, 4400 frt követelés biztosítására lefoglalt 16 drb. ökör, 370 drb. anya birka, 50 köből bukltönyből álló ingóságok, 1875-dik évi **junius hó 16-dik napján** d. e. 9 órakor **Ottományban** a végrehajtás színhelyén megkezdendő és megtartandó nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett a leg többet ígérőnek elfognak adatni.

Kelt Székelyhidon 1875-ik évi Május hó 22-ik napján.

Balogh Lajos,
kik. bírósági végrehajtó.

3—3

Árverési hirdetés.

170 k.n. szám. Alólirt bir. végrehajtó által közhírré tétetik, miszerint id. **Veszprémi László** részére ifj. **Szendrei István** debreczeni lakostól 250 ft. tőke s jár. fedezetére 1875. márczius 1-én birálg. lefoglalt s 359 ft. 20 krra becsült szijgyártói művekből álló ingóságok a debreczeni kir. törvényszéknek 5803 1875. számú végzése folytán — végrehajtást szenvedő Nagyvárad-utca 1829. sz. a. bolti helyiségében f. 1875. **junius 22-én, d. e. 9 órakor** kezdetét vevendő nyilvános árverésen elfognak adatni.

Debreczen, 1875. junius 5.

Török Péter.

1—2. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetés.

2840
1875. A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik; miszerint a felperes **Kovárd János** részére, alperes **Kovács János és neje Horváth Sárától** 206 aft. tőke s járuléki erejéig lefoglalt a debreczeni 4606 számú tjkönyvben jegyzett, s **1300 a. forintra becsült péterfia külvárosi 3698. számú házastelek**, a megkisértel első árverésen el nem kelvén, az a 2-ik határidőben **folyó évi Junius 14-én** d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen, szükség esetére becásron alól is elfognak adatni.

Kiküldési ár a becserlték, az árverelőt által leteendő bánatpénz 130 aft.

A vételár 3 egyenlő részletben, a leütés-ől számítva az első 8 nap, a második 2 hónap, a harmadik 4 hónap alatt esedékes 6% kamattal fentire telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttmél a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875. május 21 kén tartott üléséből.

Boruzs József,
jegyző

1—1.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni első ipartársulati bank** részére,

elperes **Kocsis Jánostól** 450 aft. tőke és járuléki erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 2118 számú telekgyűzőknyben bejegyzett s 800 aft. becsült hatvanvezett 1891. számú házastelek és 4 hold 950 □ öl ondói föld folyó 1875-dik évi **Julius hó 2-dik**, szükség esetére **Augusztus hó 2-ik** napján délutáni 3 órakor, a telekkönyvi irodában, végrehajtó Mészáros László által meg tartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kiküldési ár a becserlték, melynek 10%-a, vagyis 80 frt az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.
2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becásron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becásron alól is eladatnak.
3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva, az első 8 nap, a második 1 hónap, a harmadik 2 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamattal fentire telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.
4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birókába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizése után fog hivatalból bekebelezetni.
5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.
6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kiütendő s csak egyszeri árverésen becásron alól is elfognak adatni.

Egyszermsind azon jelzalogos hitelezők, kik nem a telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentésék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Szanka Sándor által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesítheteni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteket ezen hirdetőmny közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentire telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi május hó 21-dik napján tartott üléséből.

Boruzs József,
jegyző.

2—3.

Sertés eladás.

Az egri főkáptalan tikosi pusztáján mintegy 150 darab két éves hizóra alkalmas ártány van eladó. — Értekezhetni iránta helyben a kasznári hivatalnál, Egerben a jószág felügyelőségénél.

Eger, május 31-én 1875.

Simkovits Imre,
jószágfelügyelő.

2—3